

borată pe baza unor studii de ani de zile, monografia reprezintă o contribuție valoroasă și se impune printr-un înalt nivel științific.

Amplul studiu consacrat marelui slavist este o evocare caldă și, în același timp, foarte documentată și metodică a întregii vieți și a activității multilaterale a lui I. Bogdan, scoțind în evidență personalitatea complexă a savantului. Autorul studiului prezintă în mod amănunțit viața și opera marelui filolog și istoric, în contextul epocii în care s-a format și a activat ca profesor, om de știință, publicist, organizator de instituții științifice etc. După ce schițează perioada de pregătire și de specializare în țară și în străinătate, incununată de rezultate strălucite, G. Mihăilă evocă aspecte ale activității desfășurate de I. Bogdan în cadrul Facultății de filozofie și litere, al Academiei Române, ca președinte al Comisiei istorice a României, precum și la revista „Convorbiri literare”, și subliniază faptul că pretutindeni s-a manifestat ca un promotor generos al adevăratelor valori în domeniul istoriografiei, al filologiei și al literaturii românești. Activitatea multilaterală a lui I. Bogdan este o reflectare a năzuințelor creatoare ale școlii românești de istorie și filologie. Profesor ilustru, cercetător neobosit, model de erudiție și de probitate științifică, I. Bogdan a fost însuflețit de dorința de a ridica știința românească la înălțimea științei europene a epocii sale.

Partea a doua a studiului, intitulată *Opera științifică*, este o prezentare aprofundată a moștenirii științifice lăsată de marele slavist, pe care o revendică atât istoricii cât și filologii. G. Mihăilă relevă mai întâi faptul că I. Bogdan este creatorul unei noi discipline științifice în țara noastră și că a adus contribuții remarcabile în domeniul pe care l-a denumit filologia slavo-română. În continuare, el subliniază faptul că lucrările acestui erudit de prestigiu sînt subordonate unei idei centrale: studiul complex al istoriei poporului român și al culturii sale în evul mediu, pînă aproape de epoca modernă (p. 39). Precizînd că în activitatea lui I. Bogdan se disting cîteva linii diriguitoare, G. Mihăilă trece la prezentarea operei nu în mod cronologic, ci grupînd lucrările, în mod judicios, după tematica lor principală, și anume: *Lucrările teoretice și de orientare generală*; *Edițiile de documente slavo-române*; *Edițiile și studiile asupra istoriografiei bizantine și sud-slave*; *Edițiile și studiile asupra istoriografiei vechi românești*, care, după părerea justă a lui G. Mihăilă, pot fi considerate ca partea cea mai importantă a operei științifice a lui I. Bogdan și apreciate atât de cercetătorii români cât și de cei străini drept modele ale genului. Autorul studiului se oprește în mod deosebit asupra acestor lucrări, insistînd asupra faptului că marelui savant îi revine meritul de a fi dat la lumină, în majoritatea cazurilor pentru prima oară, douăsprezece cronici moldovenești din secolul al XV-lea și al XVI-lea. În continuare sînt prezentate: *Ediții de texte literare și folclorice*; *Descrierile de manuscrise și cărți vechi slavo-române și românești*; *Cercetările în domeniul istoriei și al vechilor instituții românești*; *Lucrările lingvistice*; *Popularizarea figurilor marilor slavisti*; *Legăturile lui I. Bogdan cu slavistica europeană și Contribuția lui I. Bogdan la recunoașterea și promovarea valorilor științifice și literare românești*.

Merită să fie subliniat, în mod deosebit, aportul lui G. Mihăilă care, după expunerea activității multilaterale a lui I. Bogdan, se ocupă de un aspect puțin cunoscut și anume de *Proiecte și lucrări în manuscris*, completînd astfel